

Med et busstoppested som genbo

Det er ikke så tit, jeg tager med bussen – ja, faktisk er det sjældent, jeg kommer uden for Skolegade – men jeg har et busstoppested lige uden for mine vinduer, og det giver mange oplevelser.

I de skumle vintermorgener står der en flok store skolebørn og venter på bussen, der skal køre dem til skole i Odder. Somme tider er det dog bussen, der må vente på et barn, der kommer spænende i sidste øjeblik. Om eftermiddagen bliver de samme skolebørn læsset af i små portioner. Der er nemlig én afgang om morgenen, men tre ankomster om eftermiddagen.

Sommetider må nogen vente forgæves på bussen. Et par gange, hvor jeg har stået med enden i vejret og hovedet begravet i rosenbedet i forhaven, har jeg fået øje på en person, der står og kigger fortvivlet fra sit ur til tavlen med afgangstider og tilbage igen. Så er jeg gået over til den ventende for at fortælle, at bussen ikke kommer om fem minutter, ej heller at vedkommende er kommet for sent, og at næste bus kommer om en time. Nej, det triste budskab har været, at bussen først kommer i midt i august, fordi det er skolernes sommerferie.

Som fuldbefaren folkepensionist kan man let miste tidsfornemmelsen. Men kommunen ydede i flere år en speciel form for ældreservice, idet

bussen fungerede som en slags tidsmåler. Hvis bussen kom forbi en dag, så var det ikke weekend eller skoleferie. Hvis jeg hørte den om morgenen, sagde bussen: "Nu kan du godt stå op". Den første bus om eftermiddagen sagde: "Middagspause!" den næste sagde: "På høje tid at få kaffe!", og den sidste sagde: "Begynd på aftensmaden!" Og det fungerede fint i en del år.

Men ak! Den service er skåret væk nu, for i efterårsferien blev bussen elektrificeret og dermed næsten lydløs. Så nu må jeg selv huske at trække klokken, hvis jeg ikke skal komme for sent til dagens vigtige begivenheder.

Da jeg ville fotografere bussen ved stoppestedet, kom jeg i første omgang for sent, fordi jeg ikke hørte den komme. Jeg fik kun et billede af dens bagende langt oppe ad Skolegade.

Næste dag kunne min årvågne husbond dog varsko mig i tide, så jeg kunne få et billede af bussen forfra.

Nå, en god ting ved elektrificeringen er, at bussen ikke sender dieselos ud over mit rosenbed.